

DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony.

Nr. 1.

Miechów, dnia 18. stycznia 1917

TREŚĆ: (1—18). 1. Amnestya. — 2. Pochwała. — 3. Rozporządzenie z d. 5. stycznia 1917 N. Präs. 31. w sprawie częściowego uchylenia karygodności z powodu spóźnionego wydania broni, amunicji i materiałów wybuchowych. — 4. Wydanie broni, amunicji i materiałów wybuchowych. — 5. Przyjmowanie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego w Polsce do c. i k. żandarmeryi. — 6. Nowy regulamin kontyngentu zbożowego. — 7. Odstawa bobiku. — 8. Regulamin dla rzeźni. Uwolnienie oglądaczy bydła i mięsa od świadczeń gminnych. — 10. Wywóz towarów łokciowych. — 11. Przepisy dla akuszek. — 12. Zaopatrzenie ludności w kawę, herbatę i świece. — 13. Robotnicy dla Centrali dla odbudowy Galicji. — 14. Sprawy spadkowe. — 15. Kary. — 16. Wyroki śmierci. — 17. Zajęcie względnie sprzedaż pierścienia pochodzącego z kradzieży. — 18. Dziennik urzędowy obwodu miechowskiego.

1.

Amnestya.

Jego Cesarska i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 22. grudnia 1916 najlaskawiej zarządzić:

Wszystkim osobom, które przed 1. stycznia 1917 prawomocnym wyrokiem któregośkolwiek Sądu wspólnej siły zbrojnej na karę utraty wolności nie wyższą jak trzy tygodnie lub grzywnę nie przekraczającą 200 koron zasądzone zostały, darowuje się tę karę, o ile jeszcze wykonaną nie została.

2.

Pochwała.

30. listopada z. r. porzuciła w Śladowie pewna kobieta swe nieślubne dziecko i zbiegła. Franciszek Małycki, sołtys w Śladowie, rozpoczął energicznie śledzić za matką, udał się sam za nią w pościg i odszukał ją. Dzięki temu spełnieniu obowiązku sołtysa dziecko dostało z powrotem swą matkę.

Wyrażam za to sołtysowi Małyckiemu pochwałę i uznanie i przyznaję mu nagrodę 100 koron.

3.

Rozporządzenie z d. 5. stycznia 1917, Nr. Präs. 31, w sprawie częściowego uchylenia karygodności z powodu spóźnionego wydania broni, amunicji i materiałów wybuchowych.

Na podstawie upoważnienia udzielonego Najwyższym Rozkazem Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości, zarządza się dla obszaru Polski, stojących pod c. i k. austro-węgierskim Zarządem wojskowym, co następuje:

Artykuł I.

Wdrożenie postępowania karnego i pociągnięcie do odpowiedzialności karnej z powodu nieuprawnionego przechowywania i noszenia broni, amunicji i materiałów wybuchowych, jak również z powodu zaniechania doniesienia o miejscu przechowania, o posiadaczu i osobie przechowującego tychże przedmiotów (§ 2 rozporzą-

dzenia Naczelnego Wodza Armii z 8. marca 1916 Dz. rozp. Nr. 51 nie nastąpi względem tych osób, które swą broń, amunicję i materiały wybuchowe przed 1. marca 1917 należyście wydadzą, względnie przed tym terminem o tem doniosą.

Od 1. marca 1917 począwszy wchodzi napowrót w życie postanowienie § 2 cytowanego wyżej rozporządzenia.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

4.

Wydanie broni, amunicji i materiałów wybuchowych.

Doszło do wiadomości austriacko-węgierskiego Zarządu wojskowego, że ludność obszaru okupowanego nie zastosowała się dotychczas do rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii, ogłoszonego w lutym 1915 i nie wydała jeszcze wszystkiej posiadanej broni, amunicji i materiałów wybuchowych, aczkolwiek niedopełnienie tego obowiązku uznaniem zostało rozporządzeniem Naczelnego Wodza Armii z 8. marca 1916, Dz. rozp. Nr. 51 za zbrodnię i karane jest przez sąd doraźny wśród pewnych zachodzących okoliczności nawet i śmiercią.

Przyjmując, że niewykonanie tego zarządzenia nastąpiło już z powodu nieobecności posiadaczy tych przedmiotów, już z skutkiem nieznanym przepisów prawnych, postanowił c. i k. Zarząd wojskowy na podstawie Najwyższego upoważnienia Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości rozporządzeniem, które z dniem ogłoszenia wchodzi w życie, że osoby, które w czasie do 1. marca 1917 swą broń, amunicję, względnie materiały wybuchowe należyście wydadzą, względnie w tym samym czasie wskażą miejsce ich przechowania, albo doniosą o przechowaniu tychże, nie zostaną pociągnięte do odpowiedzialności karnej z powodu spóźnionego wydania, względnie zaniedbania doniesienia.

Po upływie wyznaczonego terminu, t. j. po 1. marca 1917, będą przepisy karne rozporządzenia z 8. marca 1916 tem surowiej i bez jakichkolwiek względów stosowane.

Kto zatem broni, amunicji i materiałów wybuchowych w czasie do 1. marca 1917 nie wyda, karany będzie więzieniem do lat 5, nadto grzywną do 10.000 koron, — a o ile przekroczenie podpadałoby pod sąd doraźny, karą śmierci.

Austriacko-węgierski Zarząd wojskowy oczekuje, że każdy bez wyjątku w wyznaczonym wyżej terminie wszelką posiadaną broń, amunicję i materiały wybu-

chowe wyda, względnie doniesie o miejscu jej przechowywania.

5.

Przyjmowanie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego w Polsce do c. i k. żandarmeryi.

Zarząd wojskowy obszarów okupowanych w Polsce zezwolił na przyjęcie 1.000 dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców, Kraju okupowanego do służby przy Żandarmeryi krajowej.

Ponieważ Żandarmerya w obszarach okupowanych Polski, jako Żandarmerya polowa stanowi integralną część c. i k. Armii, przeto dobrowolne wstąpienie do służby przy Żandarmeryi podlegać będzie tym samym warunkom, które obowiązują przy dobrowolnem zgłaszaniu się do służby wojskowej w c. i k. Armii na podstawie zezwolenia udzielonego Najwyższem Postanowieniem z 1. października 1914 r.

1) Warunki przyjęcia do służby przy Żandarmeryi:

a) stwierdzona zdolność do służby wojennej oraz wiek od lat 20-tu do 30-tu;

b) nieposzlakowany charakter kandydata (ukaranie przez sąd wyklucza przyjęcie do służby);

c) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie;

d) stan wolny lub wdowi, lecz bezdzietny;

e) zobowiązanie się do służby czynnej przy Żandarmeryi w Polsce na przeciąg najmniej lat 4-ech; kandydaci małoletni muszą przedstawić pisemne i przez gminę potwierdzone świadectwo, że ojciec, względnie opiekun zgadza się na dobrowolne ich wstąpienie do służby przy Żandarmeryi.

II. Przepisy o poborach.

Przyjęcie nastąpi na razie na przeciąg 6-ciu miesięcy, jest to okres próbny, po przebyciu którego nastąpi wcielenie do Żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą unormowanej należytości w służbie etapowej (obecnie 3 kor. 90 h.) 2 kor. 74 h. żołdu i 1 kor. 20 h. nadzwyczajnego dodatku na dzień.

Nadto żandarmi podczas służby próbnej będą pomieszczani w koszarach i otrzymają rządowe mundury, obuwie i uzbrojenie.

III. Podania o przyjęcie.

Podania o przyjęcie mają kandydaci przedkładać c. i k. Komendzie obwodowej najpóźniej do 31. stycznia 1917 roku.

Do podania należy dołączyć oprócz oryginalnych

dokumentów osobistych (metryka chrztu, świadectwo szkolne i t. d.), następujący rewers, napisany własnoręcznie przez kandydata.

Rewers.

Obowiązuję się — na wypadek przyjęcia mnie do służby przy c. i k. Żandarmerii w okupowanych obszarach Polski służyć czynnie przy tejże najmniej przez przeciąg czterech (4-ech) lat.

Data.

Podpis.

2 świadkowie.

IV. Stosunki służbowe.

Przyjęci do służby podlegają z dniem ich wstąpienia do Żandarmerii na równi z osobami przynależnymi do c. i k. armii przepisom karnym i dyscyplinarnym kodeksu wojskowego.

6.

Nowy regulamin kontyngentu zbożowego.

Po myśli rozporządzenia c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii w Lublinie, E. V. Nr. 89.594 z d. 12. grudnia 1916, podaje się do ogólnej wiadomości rolników:

I.

a) pszenica, żyto i jęczmień, należą do zboża na chleb;

b) zamiast owsa można dostarczać do magazynów pszenicę, żyto, lub jęczmień;

c) natomiast nie wolno zamiast pszenicy, żyta lub jęczmienia dostarczać owsa;

d) zamiast zboża na chleb, można także dostarczać proso lub tatarkę (hreczkę).

II.

Terminy, w których kontyngent zbożowy ma być do magazynów odstawiony, zmienia się jak następuje:

a) I.-trzecia część miała być odstawiona do 30. listopada 1916;

b) II.-trzecia część ma być odstawiona do 15. lutego 1917;

c) III.-trzecia część do 31. marca 1917.

III.

Za odstawę zboża ponad przepisany kontyngent, należy się producentowi premia w wysokości K. 10.— za każde, ponad kontyngent dostarczone 100 kg. zboża.

Premie te otrzyma producent, jeżeli udowodni kwitami magazynowymi w Oddziale rolniczym c. i k.

Komendy obwodowej, że rzeczywiście ponad kontyngent zboże odstawił.

7.

Odstawa bobiku.

Zajęty bobik w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik urzędowy z dnia 1. września 1916 Nr. 17), należy bezwzględnie odstawić do c. i k. magazynów

Za natychmiast odstawiony bobik pierwszej jakości płacić się będzie 60.— koron za 100 kg. Wrazie zwłoki w odstawie zarządzi się przymusową młóckę i obniżenie ceny na 45.— koron za 100 kg.

Przypomina się, że sprzedaż bobiku komu innemu, a nie c. i k. Komendzie (magazyny zbożowe), jest niedozwolona i podlega tym samym przepisom co i handel zbożem, t. j. konfiskacie towaru i karze.

8.

Regulamin dla rzeźni.

Rzeź bydła rogatego, cieląt, świń, owiec, i kóz dozwolona jest tylko w rzeźni w Miechowie, Proszowicach i Słomnikach, tudzież w lokalach na ten cel wyznaczonych w Przysiece, gm. Kozłów, Książu-Wielkim, Charnicy (gm. Tczyca), Nieszkowie, Klimontowie, Luborzycy, Igołomii i Brzesku Nowem, (gm. Gruszów), a to w poniedziałki, środy i piątki każdego tygodnia.

W innych dniach tygodnia ma być rzeźnia zamknięta.

Godziny rzezi oznacza naczelnik odnośnej gminy, w każdym razie jednak oględziny tak zwierząt przed rzezią jak i mięsa muszą być dokonane przy świetle dziennem.

Rzeź świń należy ile możności ograniczyć na piątki przedpołudniem.

Na każdą sztukę przyprowadzoną na rzeź należy dostarczyć paszport, który oddać należy oglądaczowi bydła.

Jako opłatę za użycie rzeźni ustanawia się następujące taksy:

za 1. sztukę bydła rogatego	5 K.
» » »	2 K.
» » »	4 K.

którą to opłatę wręczyć należy za kwitem Zarządowi rzeźni.

Powyższe opłaty służyć mają na wynagrodzenie oglądacza bydła i mięsa, adaptację budynku, na urządzenie i utrzymanie porządku w rzeźni.

W końcu zwraca się ponownie uwagę na tutejszy

okólnik wydany do wszystkich gmin z dnia 24. listopada 1916 V. A. Nr. 19.339, oraz na ogłoszenie w Dzienniku urzędowym z 1. grudnia 1916, Nr. 24, Pkt. 364.

9.

Uwolnienie oglądaczy bydła i mięsa od świadczeń gminnych.

Oglądacze bydła i mięsa i ich zastępcy, podobnie jak urzędnicy gminni z wyboru w myśl § 252 ustawy

o samorządzie gminnym, wolni są od wszystkich świadczeń gminnych w naturze.

10.

Wywóz towarów łokciowych.

Wywóz towarów łokciowych z obszarów okupowanych, jakoteż wywóz tychże z jednego obwodu do drugiego, jest wzbroniony aż do dalszego rozporządzenia.

11.

Przepisy dla akuszerek.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 7. grudnia 1916 D. Nr. 51.648/16, Komenda wojskowa zarządza:

1) Z końcem każdego miesiąca obowiązane są wszystkie akuszerki sporządzić i przedłożyć c. i k. Komendzie obwodowej wykaz porodów wedle wzoru:

WYKAZ PORODÓW

obserwowanych w miesiącu roku 191.....

przez akuszerkę:

zamieszkałą w

L. p.	Imię, nazwisko, wiek, religia, stan i miejsce zamieszkania rodzącej	Który poród	Dzień i godzina porodu?	Ilość noworodków, płeć, czy żywe?	W którym tygodniu ciąży poród wzgl. poronienie?	Czy przebieg położu był prawidłowy?	Czy lekarz był obecny przy porodzie?	Uwaga.

2) W przepisany powyżej terminie są obowiązane również urzęda parafialne i magistraty, prowadzące metryki żydowskie podać liczbę ogólną nowonarodzonych dzieci, nadto z tej liczby liczbę żywo i nieżywo-urodzonych, oraz liczbę płci męskiej i żeńskiej.

Nieprzedłożenie na czas wykazów porodowych będzie karane grzywną 20 koron. Naczelnicy gmin obowiązani są bezzwłocznie zwrócić uwagę akuszerek na to rozporządzenie c. i k. Komendy obwodowej.

12.

Zaopatrzenie ludności w kawę, herbatę i świece.

Oдноśnie do uchwał komisji aprowizacyjnej, uwzględniając rozmaite trudności, nie będzie się przeprowadzać osobnego rozdziału zapasu kawy, herbaty i świec. Jednakowoż zarządza się, że na jedno i to samo gospodarstwo domowe nie wolno wydawać więcej jak

$\frac{1}{4}$ ft. kawy i herbaty, świec nie więcej jak 2 ft. miesięcznie aż do cofnięcia tego zarządzenia.

Niniejsze zarządzenie należy ogłosić w sposób w miejscu praktykowany i kontrolować.

13.

Robotnicy dla Centrali dla odbudowy Galicyi.

Centralne biuro dla odbudowy Galicyi potrzebuje większej ilości zarobników, stolarzy, pomocników stolarskich, robotników ziemnych, kowali, składaczy drukarskich, tokarzy — wogóle robotników każdego rodzaju i profesyi.

Placa dzienna robotnika wynosi 4—6 koron, rzemieślnika 14—17 koron.

Oprócz tego otrzymują wszyscy pomieszkanię, opał, oświetlenie, ewentualnie także i środki spożywcze po niższych cenach.

Koszta podróży i utrzymania pokrywa biuro centralne.

Zgłaszać się można w godzinach urzędowych każdego dnia w biurze pośrednictwa pracy c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie.

Przy zgłaszaniu można stawiać także swoje warunki przed przyjęciem pracy.

14.

Sprawy spadkowe.

Urząd hipoteczny przy Sądzie pokoju w Miechowie ogłasza, że po śmierci:

1) Adama Zajączkiewicza, właściciela części nieruchomości w Miechowie, oznaczonej hipotecznym Nr. 51 starym, Nr. 45 nowym i

2) Michała Perka, właściciela części osady we wsi Jaksice, gminy Miechów, zapisanej w tabeli nadawczej pod Nr. 5, oznaczonej hipotecznym Nr. 2, otworzyły się spadki. Do ich uregulowania wyznacza się termin na dzień 25. lipca 1917 w Kancelaryi hipotecznej w Miechowie, na którym wszyscy spadkobiercy, oraz interesowani osobiście lub przez pełnomocników mają się zgłosić, podać swe prawa i załączyć dowody pod skutkami prekluzji.

15.

Kary.

Kazimierz Gugala, z Prandocina, skazany został orzeczeniem tut. c. i k. Komendy obwodowej z 12. grudnia 1916 Nr. 21.186 za nieuprawniony handel mąką

na grzywnę w kwocie 100 kor. przy równoczesnej konfiskacie wozu, konia i zajętej mąki.

Sulkowski Piotr, z Łososkowie, skazany został orzeczeniem tut. c. i k. Komendy obwodowej za nieuprawniony handel zbożem na grzywnę w kwocie 100 koron, konfiskatę zajętego zboża, oraz konfiskatę 2 koni i 1 wozu.

16.

Wyrok śmierci.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu, jako Sąd doraźny, uznał po odbytej w dniu 21. listopada 1916 rozprawie Jana Tomczyka z Koryczan, rzymsko-kat. wyznania, stanu wolnego, syna Franciszka i Antoniny, bez zajęcia, winnym zbrodni rabunkowego morderstwa i zabójstwa i skazał go na karę śmierci przez powieszenie. Wyrok ten został dnia 25. listopada 1916 w Olkuszu wykonany.

Wyrok śmierci

Wyrokiem Sądu doraźnego w Opatowie, z dnia 6. grudnia 1916 K. 138/16, skazany został Marcin Litwin, urodzony w Bałtowie, lat 25, z powodu zbrodni rabunku po myśli § 483 w. u. k. na śmierć przez powieszenie.

Wyrok tego samego dnia wykonano.

17.

Zajęcie względnie sprzedaż pierścionka pochodzącego z kradzieży.

W sprawie karnej przeciw Kunegundzie Ładzie o zbrodnię kradzieży — odebrano od niej pochodzący z kradzieży złoty pierścionek, nieznanego właściciela.

Ci, którzy zdołają prawa swe wykazać, mogą się w ciągu 3-ch miesięcy zgłosić w c. i k. Sądzie obwodowym, w przeciwnym razie pierścionek będzie sprzedany na publicznym przetargu, a uzyskana cena zostanie złożona w kasie c. i k. Komendy obwodowej.

18.

Dziennik urzędowy obwodu miechowskiego.

Dziennik urzędowy obwodu Miechowskiego nie będzie wychodził jak dotychczas regularnie 2 razy na miesiąc, lecz będzie wydawany stosownie do potrzeby.

W Dzienniku urzędowym nie będą odtąd reprodukowane rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii, względnie Jeneralnego Gubernatorstwa, wychodzące w Dziennikach rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, względnie Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie.

C. i k. Komendant obwodowy:

FRANCISZEK PREVEAUX

pułkownik.

